



Przełożony generalny  
Zgromadzenia Księży Najświętszego  
Księża Sercanie

---

Prot. N. 0549/2015

Rzym, 05 grudzień 2015

*Do Przełożonych Prowincjalnych/Regionalnych/Dystryktowych  
Do Współbraci Sercanów*

List na Boże Narodzenie 2015  
**Ślady Bożego Narodzenia**

Boże Narodzenie jest darem, który Bóg czyni z samego siebie, by miłość zaowocowała przebaczeniem, a blask prawdy przyćmił wszelkie osobiste zmartwienia. To dar, który zobowiązuje. Jest ono tym bardziej zobowiązujący, im wyraźniejsze są oczekiwania miłosierdzia, które obecnie rodzą się w świecie. W jakimś sensie wszystko w historii rozbrzmiewa głosem Boga, który zachęca do otwarcia się na Ducha Świętego i zaprasza do osobistej odpowiedzialności. Boże Narodzenie pozwala smakować życie i je objawia poprzez „łaskę obecności”. Łaskę tę zauważamy wspominając zarówno Boże Narodzenie, jak i nasze wędrowanie jako Zgromadzenie w kończącym się roku.

Tej odległej Nocy, więcej niż dwa tysiące lat temu, **„przebywali pasterze, którzy pilnowali swego stada”**. Zdumiewa ich postawa oczekiwania. To oczekiwanie na Niego i na wypełnienie się obietnic, to ciche świętowanie w klimacie ubóstwa. Ich życie płynie w kierunku epilogu od dawna oczekiwanego, niczym rozwijający się powolnie zwój ukazujący tajemnice ich życia. W Zgromadzeniu, życie zachęciło nas do zweryfikowania i do aprobowania akt kapituł prowincjalnych i przeróżnych zmian w dyrektoriaty. Elementy bardzo ważne, ponieważ dojrzałe, za które dziękujemy wszystkim.

Oczekiwania dały odpowiedź w Kapitulie Generalnej i być może, tak jak tamtej nocy, nie brakowało obaw i lęków. **„Anioł Pański ukazał się... mówi im: nie bójcie się”**. Na Kapitulie Generalnej obecność przełożonych i delegatów wszystkich jednostek Zgromadzenia stała się okazją do otwarcia się na Ducha Świętego. Podczas trzytygodniowych obrad, które zostały ubogacone twórczymi formami poszukiwań i refleksji, to On przyszedł pomiędzy nas, aby wskazać misję, jak być *„Miłosiernymi we wspólnotie i z biednymi”*. Został wybrany nowy Ojciec Generalny i Rada Generalna. Początek roku to oczekiwanie na dołączenie dokumentów z kapituł lokalnych i na nowe nominacje zarządu generalnego. Było jeszcze wiele innych oczekiwań, które zostały zrealizowane.

Miniony rok to czas pięknych znaków, tak jak piękny jest znak centralny Bożego Narodzenia: **„znajdziecie Dzieciątka”**. Jego obecność pozwala nam zrozumieć, że nasz siły

nie mogą zgasnąć i ponownie zaświecą w naszej rzeczywistości i w naszych inicjatywach rozpalonych od wewnątrz. Wystarczą niektóre przykłady, aby na nowo wejść w atmosferę radości: nominacja wikariusza generalnego i ekonomy generalnego, 10 lat obecności w Angoli, zmiana wielu zarządów prowincjalnych, „DehonDOCS”, który został wzbogacony o wymiar międzynarodowy. Wiele jest wydarzeń, które dodały smaku naszej codzienności ożywione znakami tego co świąteczne, nowe, co przysparza nam sił.

Tej nocy odległej o 2000 lat **„zastępy wojska anielskiego wychwalały Boga”**. My również zostaliśmy napełnieni światłem w naszym oczekiwaniu poprzez spotkanie z papieżem Franciszkiem. Także „prawie błogosławiony Ojciec Dehon” chciał podarować zadanie, by być miłosierni: *„Pan prosi was, służy miłosierdzia, byście także w konfesjonale byli miłosierni”*. W czasie tego spotkania Ojciec Św. podarował nam bardzo wiele. Jeżeli dziś potrafimy zauważyć rzeczy nowe, to dlatego że jesteśmy ubogaceni o nadzieję. Nie wyszły jeszcze źródła. Wzrosło pragnienie nowego i pięknego, toteż oczekujemy wiele od tych obietnic nadprzyrodzonych, które zostały zapisane krwią Boga Przymierza.

Ci wszyscy, którzy się zbliżają do szopki zawsze coś znajdują. Pasterze **„znajdują Maryję i Józefa oraz Dzieciątka”**. My spotykamy wiele osób ze Zgromadzenia, którzy przebyli jakąś drogę. Niektórzy osiągnęli już swój cel. Ze zdumieniem zatrzymujemy się, aby zauważyć tegorocznych 77 nowicjuszy, 31 neoprofesów, 11 nowo wyświęconych kapłanów.

Bóg miłosierny dał nam dar w postaci nowego biskupa księdza José Ornelas Carvalho. Kilka dni po zakończeniu Kapituły Generalnej i zakończenia swojej posługi w Zgromadzeniu jako Przełożony Generalny, został mianowany biskupem w Portugalii, w diecezji Setubal. Podczas przemówienia w tymże kościele, gdzie został konsekrowany na biskupa, w związku z trudnościami przyjęcia tej nowej posługi przypomniał słowa papieża: *„Nie narzucam ci, ale proszę cię, byś poszedł jako biskup do Setubal... idź tam jako misjonarz... Europa potrzebuje na nowo odkryć swój wymiar misyjny”*. Możemy również podziękować Panu za 37 współbraci, którzy zakończyli swoją drogę i posługę, przechodząc do pełni Królestwa Bożego.

Kiedy sprawy, którymi się żyje są wielkie i piękne, nie potrzebują być ukryte. Ludzie z szopki, również pasterze **„dziwili się temu, co im zostało powiedziane”**. U progu Nowego Roku czujemy się nie synami mroku, lecz prorokami adwentu, strażnikami poranka, którzy czują w sercu pasję, aby zanieść światu nowe przesłania. Weźmy „harfę i cytrę”, abyśmy mogli obudzić jutrzenkę.

Podczas gdy dokonują się te rzeczy **„Maryja zachowywała wszystko w swoim sercu”**. To wszystko, co przypomnieliśmy, niektórzy doświadczyli jako naoczni świadkowie, inni byli blisko opisywanych wyrażań, wszyscy jednak mamy w nich udział jako bracia tej samej rodziny zakonnej. Można więc mieć nadzieję, że łaska której w tegorocznych wydarzeniach doświadczyło całe Zgromadzenie utwierdzi w powołaniu naszych nowicjuszy i młodych zakonników, doda sił pełniącym odpowiedzialne posługi, umocni współbraci chorych czy wyczerpanych.

Wobec zmian, które kreuje nam rzeczywistość, Dziecię Jezus daje nam odczuć piękno początków. Znaki Boże ciągle stają w progu naszej codzienności. Dlatego też jako zarząd generalny przeznaczaliśmy trochę czasu, aby wzajemnie poznać się i wzrastać w przyjaźni.

Wybraliśmy się na tygodniową refleksję, aby znaleźć najlepsze sposoby przyszłej pracy. Zebraliśmy się ponownie, aby przygotować list programowy: „*Miłosierdzie. Ślady Boga*”. Zostanie on opublikowany 06 stycznia 2016 roku. Życzymy sobie nawzajem, aby tegoroczne Boże Narodzenie pomogło nam zrozumieć, że nie wystarczy jedynie być zdolnym do przyjęcia: należy umieć oczekiwać. Przyjęcie bowiem oznacza nieraz rezygnację. Oczekiwanie zaś, jest zawsze znakiem nadziei.

Niech Pan, który przychodzi niespodziewanie, zastanie nas gotowymi do pójścia w jego ślady. Wszystkim Współbraciom przesyłamy serdeczne życzenia Świąt Bożego Narodzenia: Świąt pełnych wdzięczności wobec Boga, który wciąż nas nawiedza.

P. Heinrich Wilmer scj  
Przełożony generalny  
wraz ze swoim Zarządem